

kzantitate mică; apa îl precipită din soluțiile sale. Mai toți acizii organici îl redă la stare metalică; acidul oxalic îl operește acesată redăcție prea lesne, skimbinduse în acidul carbonic. Acizii chlorhidrici, iodhidrici, disolvă acidul auric și formează chloruri sau ioduri de aur.

Acidul auric hidratat se disolvă în potas și sod și produce aurat care pot cristaliza.

Ammoniacul formează cu acidul auric un complex flocculent.

Se prepară, după Pelletier, acidul auric precipitând chlorurul de aur prin magnezie sau oxidul de zinc; se formează aurat de magnezie și de zinc care sunt nesolubili; acestea se tratează, tratate la rece prin acidul azotic întins, se descompun și dă acidul auric.

După D. Figuier, se dobîndesc lesne acidul auric prin metoda următoare: se disolvă perchlorurul de aur în apă, se satură iarși kit se va lua prin carbonat de sod și se dănește lichidul la fierbere în timp de o jumătate de oră. Cea mai mare parte de aur se desparte în stare de acid auric, ca o coloare brună închisă; cea-laltă parte rămîne în lichid. Adăugînd soluției o cantitate puțină de carbonat de sod, și saturînd-o exact prin acidul sulfuric, i se desparte prin fierbere restul acidului auric sub formă de un precipitat galben deslus. D. Figuier consideră acidul auric format ast-fel ca un hidrat avînd pentru formulă: $Au_2O_3 \cdot 10H_2O$; precipitatul brun închis ar fi avînd pentru compoziție: $Au_2O_3 \cdot 8H_2O$.

Se poate încă prepara acidul auric lășînd se fierbe kîte-va minute chlorurul de aur ca un prisos de potas, și precipitînd după aceea auratul de potas printr'un prisos de acid acetic. Se dobîndesc ast-fel acidul auric hidratat și foarte krap, care se disolvă la rece în potas, și formează, printre o evaporație în gol, un aurat de potas cristalizat.

Auratul de potas preparat ast-fel se prezintă în cristale mamelonate galbene; kăprinde apă de cristalizare; kînd se încălzesc șor, atînci se descompune degra-